

Tingkällan

I Folkliv och Folkminnen del 1 berättar Klas Olofsson:

”En yngling från Bredareds socken stod vid stupstocken, dömd att halshuggas. Bad till Gud om ett tecken till bevis att han var oskyldig, men förgäves. Som hugget föll, skrall åskan till från klar himmel. Och lite nerom backen hade en källa sprungit upp. Tingkällan kallas hon. Hon puttrar som en kokande gryta, hennes vatten är ett bemärkelsevatten.

Klart som kristall och kallt som is, men smakar som blod”.

Det hela verkar osannolikt, men det behöver det inte vara. En sägen med ett så enkelt innehåll och som gått från generation till generation kan vara trovärdig. Åskan skrall till från klar himmel. En källa sprang upp. Kanske var det ett jordskalv.

Arta skifteslag beslutade år 1855 att vid svår torka ”må ingen förvägras att vattna sina kreatur, då de äro på bete, i den så kallade Tingkällan”.

Sidorna består av huggen röd granit, sannolikt ditsatt under regementets tid.

Officerarna ville gärna ha dricksvatten från Tingkällan.

Teckning av Jan-Owe Stappe